

Tomia, 7.10.2018 r.

Baronowej Pani Stanisława Osieckiej!

Piszę do Pani, abyj czytałem o Paní osobie bardzo dużo urokowych rzeczy. Według moich informacji był Pani profesorem oraz nauczycielem języka polskiego zatrudnionym dla województwa Tomczyńskiego oświaty.

Dowiedziałam się, że nie jest Pani wodowitą tomczyńką, aczkolwiek taka jak już wcześniej wspomniałam ma Pani z tą miejscowością wiele wspólnych wspomnień. W 1930 roku przeniosła się Pani do Tomczyka po czym rozpoczęła Pani pracę wykładowcy w Żeńskim Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącym im. Marii Konopnickiej oraz w Gimnazjum Męskim im. Tadeusza Kościuszki. Wiem, że jednym z pierwszych działań społecznych było prowadzenie kursów dla młodych oficerów - legionistów przygotowujących się do matury. Dzięki ludziom takim jak Pani w naszej małej ojczyźnie mamy teraz zasłużonych profesorów, lekarzy a nawet patologów. Z okiem rozpoczęcia się II wojny światowej wyjechała Pani w stronę Białej Podlaskiej. Po czym wróciła Pani do Tomczyka, która wówczas była pod okupacją sowiecką, by powrócić do zawodu. Dzięki Pani, ponieważ zdejmuje sobie sprawę jak ważną rolę odegrała Pani w naszej tomczyńskiej historii. Jednymi z Pani najważniejszych działań społecznych były działania podczas Okupacji Hitlerowskiej w szeregach ZWZ-AK, gdzie pełniła Pani rolę komendantki Wysokiej Służby Kobiet w Tomczyku. Pełniąc tę funkcję, szkoliła Pani młode sanitariuszki i taczniczki przez co uważano Państwo za ich „Duchową Przewodniczkę”. Z rąk tych wszystkich Pani działań społecznych i oświatowych nie tylko wobec Tomczyka, ale i Polski oraz jej młodego pokolenia, my młodzież i dzieci

możemy być wdzięczni. Dzięki dobrym ludziom pomagającym naszej
Ojczyznie w ciezkich oraz trudnych momentach taki jak Pan, jestem
też Twoją Polką, mówię po polsku oraz mam prawo uczestniczyć i rozwijać się
w szkole podstawowej. Jeszcze raz dziękuję.

jest mi niezmiernie miło, że miałem okazję przeczytać
kilka artykułów o Panu, gdyż w naszych czasach nikt już nie pa-
mięta o takich ludziach. Większość wspomina wielkich generałów lub
żołnierzy, a ja będę podzielać za wartością płynącymi z
Panu życiem.

Serdecznie żegnam i gratuluję osiągnięć.

Wiktoria Minko